SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO we LWOWIE

za czas od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936

przedłożone Walnemu Zgromadzeniu

w dniu 20 maja 1936.

LWÓW 1936. — NAKŁADEM KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYST.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO we LWOWIE

za czas od 1 kwietnia 1935 do 31 marca 1936

przedłożone Walnemu Zgromadzeniu

w dniu 20 maja 1936

LWÓW 1936. — NAKŁADEM KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYST.

DRUKIEM S. A. „PRASA NOWA“ — LWÓW, ULICA SOKOŁA L. 4.

CZĘŚĆ OGÓLNA.

W roku sprawozdawczym 1935/36 dokładaliśmy starań, aby utrzymać — mimo ciężkie warunki — nasze Towarzystwo na czołowem miejscu w szeregu zrzeszeń polskiej inteligencji w mieście. Praca nasza szła w kierunku rozwijania życia kulturalnego i towarzyskiego. W części szczegółowej znajdzie się obraz właściwy naszej działalności w dziedzinie kulturalnej i towarzyskiej, w tej przedstawimy tylko pokrótce pracę Wydziału. Otóż:

Urządzaliśmy liczne odczyty i wykłady, które cieszyły się uznaniem i dużą naogół frekwencją publiczności.

Pięćdziesięciolecie działalności artystycznej Członka Honorowego naszego Towarzystwa, Ignacego Jana Paderewskiego uczcił Wydział uroczystem posiedzeniem w dniu 8 listopada, a następnie „Uroczystym Wieczorem" w dniu 21 listopada 1935 r. Pięknie oprawiony adres z wyrazami hołdu wysłano Jubilatowi do Szwajcarji. Adres ten brzmi następująco:

Najczcigodniejszy Panie! W chwili, gdy Polska, wraz światem kulturalnym, święci 50-lecie Twojej wspaniałej pracy artystycznej i obywatelskiej, Kasyno i Koło Literacko-Artystyczne we Lwowie, które ma ten wysoki zaszczyt, iż zalicza Cię, Dostojny Panie, w poczet swych Członków Honorowych, Tobie, któryś, w latach niewoli Narodu, rozsławił imię Polski po wszystkich ziemiach świata, któryś, w jutrzennym poranku zmartwychpowstania Ojczyzny rzucił Swoje wielkie słowo na szalę jej losów, któryś w dniach Jej nowego urastania i krzepienia się umiał — syn najwierniejszy — dać odzew na Jej wołanie, który duszę genjalnego artysty łączysz z umysłem człowieka wielkiego i sercem najlepszego Polaka śle z grodu Orląt wyrazy czci i hołdu, słowa miłości rodaków Twoich, wdzięczne i gorące. We Lwowie, dnia 21 listopada 1935. Wydział Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego.

Czytelnia, obficie zaopatrzona w krajowe i zagraniczne pisma codzienne oraz czasopisma z rozmaitych dziedzin, tudzież corocznie uzupełniany, podręczny zbiór dzieł, może zadowolić nawet daleko idące wymagania Czytelników.

Książnica, pomimo koniecznych ograniczeń budżetowych, wykazuje dalszy rozwój. Dla ułatwienia orjentacji Wypożyczających podjęto pracę nad alfabetycznym spisem autorów, których dzieła znajdują się w bibljotece. Niebawem opuści prasę katalog dodatkowy Nr. 10.

Rozwój życia towarzyskiego, ogniskującego się głównie na dancingach, — dzięki usilnej i celowej pracy Komisji Życia Towarzyskiego pod przewodnictwem pp. J. Zgóralskiego i dra S. Liebharta — zaznaczył się wyraźnie wysokim poziomem towarzyskim zabaw i wzrostem frekwencji.

Tak jak w poprzednich latach wynajęliśmy dla Członków i Ich Rodzin dwie loże w Teatrze Wielkim. Uregulowaliśmy sprawę nabywania biletów do tych lóż oraz ustaliliśmy ceny biletów na premjery i przedstawienia zwyczajne. Niedobór z tytułu abonowania lóż zmniejszył się — w porównaniu z rokiem ubiegłym — bardzo znacznie.

Uzyskaliśmy także w roku sprawozdawczym dla Członków znaczne zniżki na pierwszorzędne miejsca w większych kinach.

Dążeniem naszem było, by wszystkie urządzenia i imprezy Kasyna i Koła Lit.-Art. szerzyły zadowolenie wśród Członków i Ich Rodzin z przynależenia do Towarzystwa i aby coraz więcej osób z tego Grona szukało godziwej rozrywki i spędzenia kilku miłych chwil wśród murów naszej instytucji.

Tak jak w latach ubiegłych, łączyły nas szczere stosunki kulturalne z Towarzystwem Geograficznem, z Zawodowym Związkiem Literatów i z Polskiem Towarzystwem Politechnicznem, z któremi współpracowaliśmy, urządzając wspólnie niektóre kulturalne imprezy. Zawodowemu Związkowi Literatów ułatwiamy pracę kulturalną, odstępując mu co drugi poniedziałek parterową salę na wieczory dyskusyjne. Tę świadcząc przysługę, staramy się innym zrzeszeniom dopomagać do kultywowania w mieście kulturalnych zainteresowań i realizowania swoich celów. Towarzystwo Przyjaciół Francji mieści się w naszym gmachu; Koło Lwowskie Adwokatów Rzeczypospolitej Polskiej i Oddział Lwowski Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej odbywają u nas swe zebrania. W ubiegłym roku administracyjnym nawiązaliśmy stosunki z Oddziałem Lwowskim Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego. Wspólnie z niem i S. A. R. P. zainicjowaliśmy zebranie obywatelskie w sprawie stworzenia Panoramy plastycznej dawnego Lwowa. Na zebraniu tem wyłoniono Komitet organizacyjny, celem realizacji projektu. Komitetowi organizacyjnemu nie tylko udzie-

liliśmy gościny lecz współpracowaliśmy z nim razem. Współpracowaliśmy także z Komitetem uczczenia działalności I. J. Paderewskiego.

Pozatem braliśmy udział we wszystkich uroczystościach państwowych, narodowych i kulturalnych, urządzanych przez towarzystwa i komitety miejscowe.

Nie skąpiliśmy również datków na cele społeczne i kulturalne.

Całą gospodarkę finansową uzgadnialiśmy z wpływami pieniężnemi. Trudności gospodarcze były duże, a miały źródło swe: w ogólnym niedostatku finansowym, wysokich podatkach i nieregularnem wpłacaniu wkładek przez Członków.

Nieoczekiwana inwestycja zachwiała także do pewnego stopnia, ustalony w ubiegłym roku, preliminarz budżetowy. Przed nastaniem zimy okazała się konieczną gruntowna naprawa starego dachu, dorywczo przez różnych przedsiębiorców w ubiegłych latach łatanego, zżartego już w płatach przedrynnowych rdzą i popękanego wskutek wysokiej temperatury na strychu. Aby obniżyć temperaturę na strychu, a zapobiec na przyszłość pękaniu, postanowiono założyć sześć deflektorów Volperta, służących do samoczynnego odprowadzania zbyt ogrzanego powietrza ze sal ponad dach i rozszerzyć rynny na dachu. Rozpisano przetarg ofertowy według ślepego kosztorysu; po przyjęciu najkorzystniejszej oferty przez Komisję Techniczną, i zatwierdzeniu oferty tej przez Wydział, wykonano wyżej wspomniane roboty kosztem 1355 zł. 20 gr.

Zupełnie zniszczone krzesła w hallu zastąpiono nowym garniturem giętych mebli, kupionym za cenę 200 zł.

Wspomnieć należy, że na imprezy dobroczynne lub społeczne byliśmy zmuszeni wynajmować nasze sale po cenie zniżonej lub po cenie własnej, a komitetom balowym zniżać cenę najmu naszych sal w formie opłat za t. zw. karty honorowe.

Wszystko, czego dokonaliśmy w roku sprawozdawczym, tak pod względem kulturalnym, inwestycyjnym jak i administracyjnym znalazło pokrycie pieniężne w wkładkach członków i imprezach własną pracą i zapobiegliwością zorganizowanych. Mimo, że w pewnych pozycjach dochodów nie osiągnęliśmy preliminowanej kwoty, to jednak oszczędną gospodarką staraliśmy się zrównoważyć w sumie ogólnej rubryki dochodów i rozchodów.

Na poczet długu w Miejskiej Komunalnej Kasie Oszczędności wpłaciliśmy w ratach 6.711 zł. 98 gr, z tej kwoty na kapitał 1.936 zł. 78 gr, na odsetki zaś 4.774 zł. 36 gr oraz tytułem opłaty

stemplowej 84 gr. Łącznie spłaciliśwy dotąd przez przeciąg dwu lat administracyjnych — nie licząc opłat — kwotę 13.589 zł. 74 gr, z tej kwoty 3.721 zł. 76 gr na kapitał, na odsetki zaś 9.877 zł. 98 gr.

W czasie od 1/IV 1935 do 31/III 1936 wstąpiło 51 Członków, wystąpiło natomiast 47.

Przedstawiając sprawozdanie z działalności naszej Walnemu Zgromadzeniu, prosimy o rzeczową krytykę.

Wkońcu poczuwamy się do obowiązku złożenia podziękowania: Paniom, które współpracowały z Komisją Życia Towarzyskiego i przyczyniły się do powodzenia zabaw tanecznych, wszystkim Tym, którzy popierali cele Towarzystwa a w szczególności całej miejscowej Prasie polskiej i Dyrekcji Polskiego Radja.

Wydział.

ZARZĄD TOWARZYSTWA

Po dokonaniu wyboru jednego wiceprezesa, czterech członków Wydziału i jednego zastępcy przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 29 maja 1935 r., skład Wydziału Towarzystwa był następujący:

Prezes: Jan Antoniewicz[2])

Wiceprezesi: Seweryn Lehnert[2]) i dr inż. Kasper Weigel[1])

Członkowie Wydziału:

Inż. Stefan Błażyński[1])
Dr Jan Franke[1])
Dr Kazimierz Gostkowski[1])
Edward Kostrzewski[2])
Emil Krug[2])
Mr. Stanisław Kuziński[3])
Franciszek Leurman[1])
Jan Tadeusz Nowakowski[2])
Dr Ksawery Obmiński[3])
Inż. Tadeusz Solecki[3])
Inż. Bronisław Welczer[2])
Józef Zgóralski[3])

Zastępcy Członków Wydziału:

Mr. Stefan Garlicki[3])
Dr Stanisław Liebhart[3])
Adam Gawlikowski[1])*)

Członkowie Komisji Rewizyjnej:
(wybrani 29/V 1935 na jeden rok).

Dr Stefan Bobowski
Dr Marjan Boziewicz
Stefan Haczewski
Wacław Kwiatkowski
Dr Stefan Uhma

Skład Wydziału i funkcje po ukonstytuowaniu się na pierwszem posiedzeniu, odbytem w czerwcu 1935:

Prezes: Jan Antoniewicz

Wiceprezesi: Seweryn Lehnert — Dr inż. Kasper Weigel

Sekretarz Wydziału: Inż. Stefan Błażyński

---

[1]) Wybrani w dniu 29/V 1935 na lat 3.
[2]) „ „ „ 30/V 1934 „ „ 3.
[3]) „ „ „ 27/V 1933 „ „ 3.
*) Zrezygnował w ciągu r. 1935 z powodu wyjazdu ze Lwowa.

Zastępca: Dr Kazimierz Gostkowski
Skarbnik: Inż. Bronisław Welczer
Zastępca: Emil Krug
Gospodarz administracyjny: Franciszek Leurman
Zastępca: Jan Tadeusz Nowakowski
Gospodarze klubowi: Edward Kostrzewski
Dr Ksawery Obmiński
Zarządca Bibljoteki i Czytelni: Seweryn Lehnert
Nadzór kulinarny: Dr Ksawery Obmiński
Członkowie Wydziału: Dr Jan Franke
Mr Stanisław Kuziński
Inż. Tadeusz Solecki
Józef Zgóralski
Zastępcy: Mr. Stefan Garlicki, Dr Stanisław Liebhart.

Dla usprawnienia swej działalności rozdzielił Wydział prace swe pomiędzy komisje.

Komisje te były następujące:

1) **Komisja Literacko-Artystyczna.** Zadaniem jej była inicjatywa w sprawach kulturalnych, organizowanie wykładów i odczytów, koncertów, artystycznych wieczorów i uroczystości, urządzanych przez Kasyno i Koło Lit.-Art. oraz układanie ich programu. Członkami tej Komisji byli: Jan Antoniewicz, inż. Stefan Błażyński, dr Kazimierz Gostkowski, mr. Stanisław Kuziński, Seweryn Lehnert, dr inż. Kasper Weigel.

Komisji tej przewodniczył i pracami organizacyjnemi kierował, wiceprezes, Seweryn Lehnert. Protokoły Komisji prowadził dr Kazimierz Gostkowski.

2) **Komisja Życia Towarzyskiego** organizowała zabawy taneczne i wieczory rozrywkowe. Skład jej był następujący: Jan Antoniewicz, inż. Stefan Błażyński, mr Stefan Garlicki, dr Kazimierz Gostkowski, Edward Kostrzewski, mr Stanisław Kuziński, Seweryn Lehnert, dr Stanisław Liebhart, Jan Tadeusz Nowakowski, Józef Zgóralski. — Przewodniczącym komisji był Józef Zgóralski, zast. przewodniczącego dr Stanisław Liebhart, sekretarzem dr Kazimierz Gostkowski.

3) **Komisja Gospodarczo-finansowa,** rozpatrywała wszystkie sprawy gospodarcze i finansowe T-wa i przygotowywała wnioski do uchwał Wydziału.

Komisji tej przewodniczył: prezes Jan Antoniewicz, Edward Kostrzewski, Emil Krug, Franciszek Leurman, dr Stanisław Liebhart, dr Ksawery Obmiński i inż. Bronisław Welczer.

4) **Komisję Balotową** stanowili prezes Jan Antoniewicz, inż. Stefan Błażyński, dr Jan Franke, Seweryn Lehnert, Franciszek Leurman, dr Ksawery Obmiński, dr inż. Kasper Weigel i inż. Bronisław Welczer.

5) **Komisja Prawnicza,** złożona z prezesa Jana Antoniewicza, dra Jana Frankego, mgra Stanisława Kuzińskiego i Józefa Zgóralskiego wydawała opinje prawne w sprawach, które opinji tej wymagały.

6) **Komisja Techniczna** zajmowała się nadzorem technicznym nad gmachem T-wa. Przewodniczącym był wiceprezes dr inż. Kasper Weigel, zastępcą przewodniczącego inż. Bronisław Welczer, sekretarzem dr Kazimierz Gostkowski. Członkami tej komisji byli: inż. Stefan Błażyński i Franciszek Leurman.

Pełny Wydział odbył w okresie sprawozdawczym 10 posiedzeń zwyczajnych i 4 nadzwyczajne.

Księga korespondencyjna wykazuje 281 załatwionych przez Wydział pism.

* * *

SKŁAD PERSONALU
Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego.

KANCELARJA

Dyrektor: Stefan Hardygóra.

KSIĄŻNICA

W Książnicy T-wa pracowały: 2 słuchaczki Uniwersytetu J. K.

Służba: 1 dozorca gmachu, 1 zast. dozorcy gmachu, 1 służący do kart, 1 służący w Czytelni i w Bibljotece, 1 służący do posług, nadto 1 kursor do zbierania wkładek, spełniający także funkcje szatnego.

Mieszkania służbowe:

W budynku Kasyna i Koła L.-A. posiadali mieszkanie służbowe: dyrektor kancelarji oraz 2 służących.

Restaurację Kasyna prowadził p. Józef Marszałek i p. Karol Christmann.

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA.

1. Dział literacko-artystyczny.

Na czoło imprez artystycznych, urządzonych przez K. i K. L.-A. wysunął się w roku sprawozdawczym uroczysty wieczór, którym uczciło nasze Towarzystwo w dniu 21 listopada 1935 swego Członka Honorowego, Ignacego Jana Paderewskiego w pięćdziesięciolecie twórczości artystycznej, literackiej i działalności patrjotycznej Mistrza, łącząc się w hołdzie z całym muzycznym światem polskim. W ocenach tego wieczoru czytamy: „Jak woń ze starych, zapomnianych czasów... Gdy muzyka była wielką, dumną panią; szanowano ją, ceniono, lubiano i szukano... Kasynu i Kołu Literacko-Art. zawdzięczamy piękny wieczór wspomnień. Dr Łobaczewska syntetycznie ujęła znaczenie Mistrza; Platówna z maestrją oddała pieśni i wyjątki z opery Manru; dyr. Gonet i dr Steinberger z wielką kulturą i muzykalnością zagrali sonatę skrzypcową; prof. Muenzer oczarował swem bogactwem pianistycznem i — repertuarowem. (Nr. 1701 z 23/XI 1935 „Expressu Wieczornego"). — Unaoczniono całej muzykalnej publiczności Lwowa, iż utwory znakomitego kompozytora, a szczególniej fortepianowe, mogą znaleźć się w każdym programie, to jest niezaprzeczoną tego wieczoru zasługą... Na pierwszem miejscu wymienić wypada najszczerszą nutą narodową owiane pieśni i arje z opery „Manru", wykonane przez p. Fr. Platównę, której słucha się zawsze z rozkoszą... Obfity program fortepianowy, z „Krakowiakiem fantastycznym op. 14 Nr. 6" jako koroną obok kapitalnego „Thème Varié op. 16 Nr. 3" wykonał prof. Muenzer, a pp. T. Gonet i Edw. Steinberger przypomnieli nam „Sonatę na sprzypce i fortepian op. 13". Poprzedziła wieczór treściwa prelekcja dr St. Łobaczewskiej... Licznie zebrana wytworna publiczność po koncercie składała podpisy na adresie przeznaczonym dla jubilata. (Nr. 10342 z 24/XI 1935 „Wieku Nowego"). — Na wstępie odczytał wiceprezes Kasyna p. S. Lehnert adres hołdowniczy Kasyna i K. L.-A.

dla Paderewskiego, poczem wygłosiła pięknie opracowany odczyt dr St. Łobaczewska. Sonatę skrzypcową odegrali bez zarzutu skrzypek dyr. T. Gonet i pianista prof. dr E. Steinberger... Szlachetny głos cenionej ogólnie artystki Franciszki Platówny brzmiał doskonale a wielka bardzo umiejętność śpiewania wystąpiła w całej swej okazałości. Świetnym akompanjatorem był dr E. Steinberger, który wykonał też part fortepianowy w Sonacie bardzo pięknie... Utwory fortepianowe z prawdziwem mistrzostwem odegrał doskonale usposobiony prof. Leopold Muenzer. Wieczór ten bardzo starannie przygotowany przez Zarząd K. i K. L.-A., wywarł na audytorjum jak najlepsze wrażenie, co się objawiło w licznych dowodach uznania, jakimi obdarzono wszystkich bez wyjątku wykonawców. (Nr. 5989 z 23/XI 1935 „Chwili").

W ciągu roku sprawozdawczego odbyło się 27 imprez kulturalnych, z tej liczby 24 odczyty i wykłady oraz 3 koncerty. Trzy prelekcje urządzono wspólnie z Zawodowym Związkiem Literatów Polskich, również 3 wspólnie z Tow. Geograficznem, jedną zaś wspólnie z Tow. Politechnicznem.

Umieszczony poniżej spis odczytów, wykładów i koncertów, tudzież ich dyspozycje i programy pozwolą zaznajomić się ogólnie z ich treścią, wartość zaś prelekcyj i produkcyj artystycznych oraz zainteresowanie, jakie wzbudziły wśród słuchaczy, charakteryzują poniżej podane wyimki z recenzyj w miejscowej prasie.

A. WYKŁADY i ODCZYTY.

w dniach:

4/4 1935 Prof. dr Zygmunt Weyberg: „*Uwagi szarego człowieka o szacunku dla języka ojczystego*". [1])

11/4 „ Marja Kasprowiczowa: „*O dwu miłościach Kasprowicza*". (Kujawy i Tatry). [2])

GŁOSY PRASY:

[1]) Wśród imprez ubiegłego tygodnia zasługuje na serdeczną wzmiankę urządzony przez Kasyno i Koło Lit.-Art. odczyt prof. dra Zygmunta Weyberga o poszanowaniu dla języka ojczystego. Prelegent ujął swe ciekawe uwagi nie ze stanowiska naukowego, ale z punktu widzenia „szarego człowieka", za jakiego uważa się sam w każdej dziedzinie, występującej poza zakres jego wiedzy fachowej.

Z tego stanowiska wychodząc, zaatakował prof. Weyberg w sposób przekonywujący i z właściwym sobie dowcipem grzechy przeciwko duchowi języka polskiego, popełniane nie przez innych „szarych ludzi", ale właśnie tych, którzy stać powinni na straży nietylko czystości naszej mowy, lecz i tradycyjnych jej właściwości, jakie niestety obecnie często bywają lekceważone... („*Tydzień Polski*" z 14/IV 1935, Nr. 13).

[2]) Wdowa po znakomitym poecie przybyła w ubiegłym tygodniu do

w dniach:

10/5 1935 *„Pojedynek o Nieboską"*, wieczór dyskusyjny. Pochwała przeszłości — czy utwór rewolucyjny? Dzieło teatralne — czy dramat książkowy? Oficjalne arcydzieło — czy straszliwa niedyskrecja? Inscenizacja tradycjonalistyczna — czy pole do eksperymentów? Spór wiedli: Red. Adolf Bocheński, red. Maciej Freudman, dyr. Wilam Horzyca, red. Józef Mayen, prof. Tadeusz Pini, reż. Wacław Radulski, Andrzej Rybicki, red. Bronisław Skalak. Recytowali: Art. dram. Marja Malanowicz i reż. Janusz Strachocki. (Wspólnie z Zawodowym Związkiem Literatów).

10/10 „ Prof. dr Stanisław Łempicki: *„Dziwacy — literaci i dziwactwa w literaturze polskiej"*. (Inauguracja głównego sezonu odczytowego 1935/36). [3])

17/10 „ Kapitan WP., Roman Homan: *„Wrażenia z podróży przez Anglję, Portugalję, Brazylję i Peru"*. (Z przeźroczami i wystawą eksponatów z Brazylji i Peru).

25/10 „ Prof. dr Eugenjusz Romer: *„Istota i życie polskiego*

Lwowa, by odnowić związek naszego miasta z autorem „Księgi ubogich". Związek ten był istotnie bardzo silny, a chociaż dziś niezbyt często spotykamy się na gruncie Lwowa z wyrazami pamięci o Janie Kasprowiczu, to jednak zainteresowanie odczytem i żywa reakcja publiczności na piękną opowieść p. Marji Kasprowiczowej świadczą, że wspomnienia te nie zatarły się w umysłach Lwowian... P. Kasprowiczową powitał imieniem Kasyna i Koła Lit.-Art., wiceprezes S. Lehnert. Po odczycie wręczono prelegentce kwiaty. (*„Tydzień Polski"* z 21/IV 1935).

[3]) Życie kulturalne Lwowa, zwłaszcza jego literackie zainteresowania, które skupiły się w trzech głównie ośrodkach, w salonie literackim, założonym przed pół rokiem pod egidą „Pamiętnika Literackiego" pod gościnnym dachem „Ossolineum", w Związku Zawodowym Literatów, oraz w Kasynie i Kole Literacko-Artystycznem, zaczęły obecnie po letniej przerwie bić żywem tętnem.

Inaugurację wieczorów „Koła Literacko-Artystycznego" oddano w niezawodne ręce prof. Łempickiego, który posiada rzadki dar podawania tematów naukowych w przystępnej, a zarazem pięknej formie kołom publiczności o różnorodnych kierunkach wykształcenia, dla jakich przeznaczone są wieczory wspomnianej instytucji.

Gra tu rolę z jednej strony zawsze nowe ujęcie ciekawego tematu, jaki historyk kultury dobywa z terenu swej wiedzy, z drugiej waży tu styl prelegenta. Styl ten w swej przejrzystości, harmonijnej rytmice, naturalności, a przedewszystkiem niesłychanej zgodności z duchem języka polskiego, stwarza idealny typ stylu polskiego naukowego, który daje się słuchać bez znużenia. (*„Reduta"* z 3/XI 1935, Nr. 40 (42).

w dniach:

krajobrazu". Strefy równoleżnikowe i południkowe polskiego krajobrazu. — Wędrówka granicy między Europą a Azją. — Krajobraz pierwotny. — Gallus i Długosz. — Zanik i ślady puszcz w Polsce. — Zasiedlenie Polski. — Polska drewniana i murowana. — Więzy i guzy polskiego krajobrazu. — Woda płynąca kłóci się z doliną. — Morze nie zaprasza do siebie. — Krajobraz państwowy. — Piękno Polski. (Z przeźroczami). (Wspólnie z Towarzystwem Geograficznem) [4]).

7/11 1935 Prof. dr inż. Kasper Weigel: „*Fale świetlne na usługach pomiarów*". Interferencja fal świetlnych. — Genjusz Michelsona, typy jego interferometrów, fala świetlna jako jednostka długości. — Komparator interferencyjny Köstersa. — Nowy interferometr wielokrotny oraz jego zastosowanie w geodezji. (Z przeźroczami). (Wspólnie z Towarzystwem Politechnicznem).

14/11 „ Teodor Parnicki: „*Lew Tołstoj*". Człowiek — dzieło — dziedzictwo. — W 25-tą rocznicę śmierci. [5])

---

[4]) Eugenjusz Romer przedstawia rzadki typ uczonego, który nie odgradza się od świata laików obronnym murem, chroniącym cenny skarbiec wiedzy przed okiem intruzów. Dzieląc się z szeroką publicznością zdobyczami swej pracy naukowej, czyni wrażenie dobroczynnego bogacza, rozdającego z radością dary na lewo i prawo. Nie odmówi wywiadu dziennikarzowi, nie wzdraga się przed wygłoszeniem wykładu przystępnego dla wszystkich.

Jednakże wykład taki, choć popularny, bo nie przeznaczony wyłącznie dla wtajemniczonych, nosi zawsze w sobie piętno twórcze, zawiera poniekąd znamiona rewelacji naukowej. Wygłoszony z dużą swadą, polotem myśli i temperamentem, jest zarazem arcydziełem krasomówstwa. Nawiązują się cudowne nici porozumienia między prelegentem a słuchaczami, którzy nie czują się upokorzeni ogromem jego wiedzy, ale raczej pociągnięci ku wyżynom nauki.

Przykładem takiego oddziaływania na audytorjum był piątkowy odczyt prof. dra Romera w Kasynie i Kole Literacko-Artystycznem p. t.: „Istota polskiego krajobrazu". Znakomity geograf wysnuł przed słuchaczami prześliczną opowieść, jak tworzył się polski krajobraz z biegiem wieków i tysiącleci. Geografja splotła się w niej z geologją, historja z dziejami kultury, rolnictwa, architektury, urbanistyki — badania naukowe z literaturą.

Wytworzony przez historję krajobraz polski uległ zniekształceniu wskutek rozbiorów i odrębnego życia każdej dzielnicy. Polska odrodzona pracuje nad stworzeniem nowego, własnego krajobrazu państwowego — zakończył prof. Romer swój doskonały wykład. Sala była pełna. („*Reduta*" z 3/XI 1935, Nr. 40 (42).

[5]) Na dzień 20 b. m. przypada dwudziestopięciolecie śmierci Lwa Toł-

w dniach:

28/11 1935 Prof. dr Witołd Ziembicki: *„Barbara Radziwiłłówna“*. Wychowanie i usposobienie. — Pierwsze małżeństwo i wdowieństwo. — Romans królewski. — Potajemne zaślubiny. — Opozycja w kraju. Koronacja. — Choroba i śmierć Barbary. — Źródła historyczne w oświetleniu lekarskiem. [6])

---

stoja. Z tej okazji znawca literatury rosyjskiej, p. Teodor Parnicki, wygłosił w Kasynie i Kole Literacko-Artystycznem interesujący odczyt.

... Parnicki wywody swe ujął tak ciekawie, umotywował tak wnikliwie, tezę swą przeprowadził i rozwinął tak konsekwentnie, że opuściliśmy salę — nieomal — przekonani, z nim zgodni. A fakt ten bywa przecież zawsze miarą jakości opracowanego materjału.

... Dał nam najwyraźniejszy przekrój indywidualności i pracy Tołstoja. Wyjaśnił niejedną zagadkę unoszącą się nad tym człowiekiem - mitem, uprzystępnił niejedną trudność. (*„Kurjer Lwowski“* z 17/XI 1935, Nr. 318).

Młody, utalentowany badacz literatury rosyjskiej, p. Teodor Parnicki (Polak z Mandżurji), wygłosił wczoraj w Kasynie Literacko - Artystycznem świetną prelekcję z okazji 25-tej rocznicy śmierci Lwa Tołstoja, tytana literatury rosyjskiej i światowej ...

... Nieśmiertelną pozostała wartość artystyczna jego dzieła ... (*„Wiek Nowy“* z 16/XI 1935, Nr. 10.335).

[6]) ... Zagadnieniem zasadniczem zarówno dla historyka, jak i badacza literatury jest kwestja, czy i w jakiej mierze owa żywa, historyczna Barbara odpowiadała wyobrażeniu, jakie sobie potomność o niej stworzyła ... Światło na tę sprawę rzucił odczyt czwartkowy prof. dra Witolda Ziembickiego w K. i K. L. A. Prelegent ujął kwestję ze stanowiska lekarskiego, przedstawiając wyniki badań nad skłonnościami dziedzicznemi, typem konstytucyjnym Barbary, środowiskiem, w którem się wychowała i wreszcie przeprowadzając analizę - diagnozę jej ostatniej, śmiertelnej choroby. Usiłował w ten sposób usunąć cały ten stos uprzedzeń, jaki nagromadził się dokoła jej postaci, a ponure światło, jakie padło na nią w ostatnich czasach, rozjaśnić objektywnem przedstawieniem stanu rzeczy, jednem słowem rehabilitować Barbarę ... Doskonała forma literacka odczytu cieszyła się zasłużonem uznaniem publiczności. (*„Kurjer Lwowski“* z 30/XI 1935, Nr. 331).

Tragiczna postać Barbary Radziwiłłówny była już badana i oceniana przez historyków z rozmaitych punktów widzenia. Nikt jednak dotąd nie przystępował do tego zagadnienia ze stanowiska ściśle medycznego, jak to uczynił wybitny lekarz lwowski dr Witold Ziembicki w czwartkowym odczycie w K. i K. L.-A.

Dr Ziembicki jest rzadkim specjalistą w dziedzinie historji medycyny i ma wiele do powiedzenia o obserwowanych przez siebie postaciach historycznych, które bada ściśle po lekarsku ... Postać, którą obrał obecnie dr Ziembicki za przedmiot specjalnych studjów, pociąga badacza nietylko swym urokiem i niezagasłą legendą miłości królewskiej, ale i swą nieprzeniknioną tajemniczością. Zrazu wyidealizowano przesadnie Barbarę, podnosząc ją do roli bohaterki narodowej, potem rzucono na nią kamienie potępienia pod wpływem

w dniach:

4/12 1935 Wilhelm Raort: *„O grafomanach, kabotynach i ich wyczynach“*. [7])

7 i 10/12 Dr Wacław Korabiewicz: *„Kajakiem do Indyj“*. Przygody na morzu Czarnem. — Stambuł — miasto minaretów. — W więzieniu u Turków. — Rzekami przez pustynie Azji. — Bagdad — miasto 1001-nej bajki. — Ocean Indyjski. — Kąpiele z krokodylami. — Rzeźby indyjskie. — Wykopaliska z przed 5.000 lat. — W pałacu maharadży. — Anglicy a Hindusi. — U źródeł Gangesu. — U Yogów indyjskich. — Wśród dzikich pawi i małp. — Niespodziewany powrót. — Bombaj. — Autami przez pustynie. — Bunt Arabów w Iraku. — (Z przeźroczami).

17/12 „ Wieczór poświęcony pamięci Wielkiego Pisarza p. t. *„Wspominamy Żeromskiego“*. Udział wzięli: dr Włodzimierz Jampolski, Józef Jedlicz, art. dram. Marja Malanowicz-Niedzielska, reż. Władysław Krasnowiecki, art. dram. Zdzisława Życzkowska, red. Henryk Hescheles i red. Michał Rudnicki. (Wspólnie z Zawodowym Związkiem Literatów).

---

niekorzystnych źródeł historycznych — ale nikt nie wie, jaką była naprawdę. Prelegent wyłonił z poza tych dwóch różnie malowanych sylwetek Barbary — trzecią Barbarę cierpiącą. (*„Reduta-Tydzień Polski“* z 15/XII 1935, Nr. 46 (48).

[7]) Ustalonej sławy firma prelegenta i temat prelekcji ściągnęły do sali Kasyna i Koła liczną i doborową publiczność i to pomimo grypowej aury, która sprawiła, że zamiast autora, łykającego wówczas aspirynę i herbatę, pojawił się za stolikiem p. Jerzy Tepa i — trzeba przyznać — swe funkcje zastępcze wykonał zupełnie poprawnie... Choć to studjum ponad wszelką wątpliwość było wolne od jakichkolwiek osobistych akcentów, z winy samego tematu audytorjum co chwila rozpoznawało sylwetki — jakże dobrze znajome, i cichy, pełen głębokiej satysfakcji śmiech szedł po sali, naprzemian z głośnemi manifestacjami radości po każdej nieoczekiwanej rakiecie finezyjnego humoru.

Wieczór Raorta odniósł najpełniejszy sukces i powinien być powtórzony. Miarą jego były oklaski, często wybuchające pod adresem nieobecnego autora prelekcji, będącej zwycięskim protestem przeciw smutnym czasom i bezpłodnemu pesymizmowi. (*„Wiek Nowy“* z 6/XII 1935 Nr. 10352).

Znany i popularny we Lwowie satyryk, Wilhelm Raort rozprawił się w dniu wczorajszym w sali Kasyna z tą masą grafomanów, jaka zalała literaturę polską, a lwowską w szczególności. Raort nie wymieniał nazwisk, ale z ciętych jego uwag urabiali sobie słuchacze portrety rozmaitych „pętaków“ i „wisiorków“ literackich, wkradających się do publicystyki i literatury i żerujących na niej, oraz wykorzystujących snobizm społeczeństwa... Aktualny temat dowcipnej prelekcji Raorta ściągnął do sali Kasyna dużą ilość słuchaczy. (*„Chwila“* z 6/XII 1935, Nr. 6002).

w dniach:

16/1 1936 Dr Janina Garbaczowska: „*Młodzież w literaturze nowej Polski*". Pesymizm czy optymizm literatury dzisiejszej. — Młodzież we współczesnym obrazie literackim. Czaruś Baryka — sygnał ostrzegawczy. — Powieść Polski nowej wobec zagadnienia młodzieży. — Wielostronność ujęcia: młodzi w domu, w życiu osobistem, w szkole, w życiu społecznem. — Dzieci ulicy. — Postulaty ideowe. — Światła przyszłości. [8])

6/2 „ Inż. Łukasz Dorosz: „*Automatyzacja telefonów lwowskich*". Ogólne zasady działania automatów telefonicznych. — Przebieg łączenia w centralach telefonicznych ręcznych, półautomatycznych i automatycznych. — Budowa centrali telef. automatycznej we Lwowie i jej uruchomienie. — Automatyczne urządzenia kontrolne centrali. — Liczniki telefoniczne. — Fotoelektryczny zegar mówiący. (Z demonstracjami i przeźroczami).

19/2 „ Inż. Stefan Ossowiecki: „*Kryzys psychiki i przyszłość ludzkości*". [9])

28/2 „ Prof. dr Marjan Sokołowski: „*Polska wyprawa wysokogórska na Kaukaz w r. 1935*". Organizacja wy-

---

[8]) Aktualny i interesujący temat poruszyła na czwartkowym wieczorze w Kasynie i Kole Lit.-Art. p. dr Janina Garbaczowska. Zagadnienie młodzieży i jej oblicza ideowego jest dzisiaj jednem z centralnych zagadnień i to zarówno w literaturze i pedagogice, jak i w polityce aktualnej... Odczyt zgromadził dużo publiczności, przyczem najliczniej reprezentowana była młodzież. Świadczy to o tem, że młodzież interesuje się szerszemi zagadnieniami i stanowi doskonałą ilustrację do optymizmu, jaki przenikał odczyt. („*Dziennik Polski*" z 18/I 1936, Nr. 18.)

Tematem czwartkowego odczytu w Kasynie i Kole Lit.-Art. było jedno z najżywotniejszych zagadnień naszego społeczeństwa, będące zarówno przedmiotem obserwacji, jak powszechną troską i postulatem: sprawa młodzieży. Prelegentka dr Janina Garbaczowska rozważała ją przez pryzmat współczesnej literatury, nie wyrzekając się jednak spojrzenia na ten problem ze stanowiska pedagoga. Sala Kasyna była pełna. („*Reduta-Tydzień Polski*" z 26/I 1936, Nr. 4).

[9]) Nazwisko inż. Ossowieckiego jest dziś w Polsce powszechnie znane. Szereg doświadczeń przeprowadzonych z nim przez wybitnych uczonych, zarówno polskich jak i zagranicznych, wykazał niezwykłe jego zdolności parapsychiczne, zwłaszcza posiadaną w wysokim stopniu, a tak rzadką zdolność jasnowidzenia. Nic tedy dziwnego, że odczyt jego wzbudził duże zainteresowanie. Najbardziej interesujące w odczycie inż. Ossowieckiego były wiadomości o owych doświadczeniach z nim przeprowadzanych. („*Dziennik Polski*" z 21/II 1936 Nr. 52).

w dniach:

prawy. — Wyjazd do Moskwy. — Podróż z Moskwy do Ordżonikidze. — Podjazd samochodami wojenno-osetyńską drogą. — Karawaną do stóp grupy Adai—Choch.— Wyprawy alpinistyczne i naukowe w tej grupie. — Katastrofa na Nookau-sauz-kaya. — Przemarsz na nowy teren w grupę Bezengi. — Ratunek sowieckiej grupy alpinistycznej na lodowcu Ailama. — Zdobycze alpinistyczne w grupie Bezengi. — Prace naukowe pod Elbrusem. — Powrót drogą wojenno-gruzińską do Tyflisu i Batum. — Morzem Czarnem przez Krym do Odessy. — Wyniki alpinistyczne, naukowe i propagandowe. (Z przeźroczami). (Wspólnie z Towarzystwem Geograficznem). [10])

6/3 1936 *„Zadania i drogi popularyzacji wiedzy"*. Opinje wygłosili: prof. dr Kazimierz Ajdukiewicz, prof. dr Henryk Arctowski, prof. dr Zygmunt Czerny, prof. dr Ryszard Gànszyniec, prof. dr Stanisław Loria, prof. dr Eugenjusz Romer i prof. dr Zygmunt Weyberg. (Wspólnie z Zawodowym Związkicm Literatów).

12/3 „ Wieczór recytatorski Kazimiery Rychterówny [11]).

18/3 „ Jerzy Tepa: *„Niedyskrecje radjowe"*. Kulisy zbliska tracą. Z 1001 nocy speakera. — Przez okno amplifi-

---

[10]) W świat czarującej przyrody i majestatycznych gór Kaukazu przeniósł prof. dr. M. Sokołowski swoim odczytem słuchaczy, który wczoraj wieczór wielką ławą zapełnili szczelnie salę Kasyna. Nasuwa się pytanie: jaki cel mają takie wyprawy. Cele i przyczyny są rozmaite. Alpinizm zdobywczy ma dwa cele i dwie drogi: pokonywanie przyrody i jej niebezpieczeństw oraz poznawanie przyrody, jej zjawisk i praw. Jaka jest korzyść z alpinizmu dla ogółu? Wyprawy wysokogórskie są dowodem tężyzny i ekspanzji narodu. To też wszystkie kulturalne narody dążą do takiego podboju świata. Na czele kroczą w tej dziedzinie Anglja i Niemcy. I Polski nie może braknąć w tym ruchu, tembardziej, że mamy wielkie zaniedbania z okresu rozbiorów, kiedy nie było ani czasu, ani środków na ten cel. (*„Wiek Nowy"* z 1/III 1936 Nr. 10423).

[11]) Kunszt recytatorski Kazimiery Rychterówny nie potrzebuje pochwał. Osiągnął on już dawno pełnię, która pozwala artystce na współtwórczość z recytowanym autorem. Pełnia ta nie jest oczywiście granicą — przeciwnie teraz dopiero daje artystce zupełną swobodę w dokonowywaniu nowych eksperymentów i szukaniu świeżych dróg. Metaliczny głos artystki, posiadający tak szeroką skalę tonu i dźwięku, niezawodny w każdym wyrazie, wywołał ten głęboki nastrój bezpośredniości, który pozwolił bardzo licznie zebranej publiczności spędzić wieczór pełen pięknych wrażeń i przeżyć artystycznych. (*„Wiek Nowy"* z dnia 14/III 1936 Nr. 10434).

w dniach:

katorni. — Jak powstała „Wesoła Fala". — Narodziny Szczepka. — Untenbaum eksploduje. — Już w starożytnej Helladzie... — Radjografomani i radjoprzyjaciele. Życie prywatne Pięknej Anteny. — Prosimy o shakehand. [12])

20/3 1936 Inż. Roman Jasiński: *„Puszcza Białowieska i Białowieski Park Narodowy"*. (Z przeźroczami). (Wspólnie z Towarzystwem Geograficznem). [13])

2/4 „ Prof. dr Zdzisław Żygulski: *Wojna rzymsko-żydowska w świetle dawniejszej i nowszej krytyki.* Relacje historyków. — Wojna rzymsko-żydowska jako temat literacki. — Dawniejsze próby opracowania. — „Ahaswer" Mosena. — „Wojna żydowska" Feuchtwangera. — „Zburzenie Jerozolimy" Konczyńskiego. — Uwagi końcowe.

B. KONCERTY.

7/5 1935 Gloria Grant, śpiewaczka amerykąńska. Program: Scarlatti A.: Le violette. Lotti A.: Pur dicesti. Mozart A.: Porgi amor. Schubert F.: Frühlingstraum, Wegweiser. Wolf H.: Der Gärtner, Verborgenheit, Er ist's. Marx J.: Und gestern hat er mir die Rosen gebracht: Strauss R.: Ständchen, Weigel K.: Cichy, wieczorny mrok. Nevin E.: Mighty lak' a rose. Forster C. St.: Old folks at home. Emmett D.: Dixie. Geehl H.: For

---

[12]) Taki tytuł nosi odczyt p. Jerzego Tepy, b. speakera Rozgłośni Lwowskiej i autora sztuki „Fräulein Doktor", wygłoszony we wtorek, 17 bm. w Kasynie. P. Tepa podzielił się ze słuchaczami swojemi wspomnieniami z okresu, gdy był spaekerem Polskiego Radja. Odczyt utrzymany był w tonie skrzącego się dowcipem feljetonu. Spaeker radjowy jest — jak się okazuje — jakby anteną, odbierającą fale sympatji i... antypatji radjosłuchaczy. (*„Dziennik Polski"* z 24 III 1936 Nr. 84).

Na sali, w roli uważnych słuchaczy, Szczepko i Tońko, radca Strońć, Fleischer, Untenbaum i Aprikozenkranc, cała „Wesoła Fala" — na podjum, przy stoliku prelegenta, sekretarz lwowskiego radja, autor „Fräulein Doktor" p. Jerzy Tepa. Główni aktorzy „Wesołej Fali" byli silnie zaciekawieni i pobudzeni, bo p. Jerzy Tepa mówił o „niedyskrecjach radjowych", odsłaniając kulisy codziennej pracy w studjach lwowskiego radja. Odczyt p. Tepy, żywy, barwny i interesujący, wygłoszony ze swadą, nagrodziła licznie zebrana publiczność rzęsistemi oklaskami. (*„Wiek Nowy"* z 20/III 1936 Nr. 10439).

w dniach:

you alone. Puccini G.: Preghiera di Tosca, z op. Tosca. Przy fortepianie: Prof, dr. Henryk Guensberg. [14])

21/11 1935 Uroczysty Wieczór ku uczczeniu pięćdziesięciolecia twórczości artystycznej i działalności patrjotycznej Członka Honorowego Kasyna i Koła Lit. Art., Ignacego Jana Paderewskiego. Zagajenie i odczytanie adresu: Wiceprezes S. Lehnert. Przemówienie dr Stefanji Łobaczewskiej. Utwory Paderewskiego: Sonata na skrzypce i fortepian. — Solowe utwory fortepianowe. — Pieśni. Wyjąt. z opery „Manru". Wykonawcy: Franciszka Platówna, primadonna Opery lwowskiej i warszawskiej, dyr. Tadeusz Gonet, prof. Keopold Muenzer, prof. dr Edward Steinberger.

25/1 1936 Stanisława Korwin Szymanowska. W programie pieśni i arje Mozarta, Scarlattiego, Schuberta, Schumanna i K. Szymanowskiego. Przy fortepianie prof. dr Edward Steinberger. [15])

---

[14]) P. Gloria Grant, którą usłyszeliśmy po raz pierwszy, jest śpiewaczką młodą o niezwykle ujmującej aparycji i wyszła najwidoczniej ze szkoły dobrej... Głos o bardzo miłem, ciemnem zabarwieniu... Z miłem uczuciem przyjęliśmy pokłon w stronę gospodarzy, przez wykonanie pieśni polskiej (Weigel). Staranność wielojęzycznych tekstów była widoczna... Całość była piękna i pozostawiła najmilsze wrażenie... Prof. dr Guensberg akompanjował znakomicie. („*Wiek Nowy*" z 10/V 1935 Nr. 10173).

[15]) Nie jest to już dzisiaj dla nikogo tajemnicą, że sztuka estradowa w odróżnieniu od scenicznej jest o wiele, wiele trudniejszą. Pozbawiona emocjonującej akcji dramatycznej, szczegółów scenicznych, więc otoczenia, tła, kostjumu, maski, ruchu (gestu) i wielu innych akcesorij — zdaną jest wyłącznia na... samą siebie. Jeśli więc z takiem skupieniem, z tak wielką czcią wsłuchujemy się w sztukę pieśniarską Stanisławy Korwin-Szymanowskiej — musi to być s z t u k a n i e l a d a. Każdy jej wieczór, to nowe przeżycie, a niezrównana mistrzyni z każdej pieśni potrafi stworzyć coś odrębnego, od pierwszych zaraz tonów zarysowującego się odmiennemi walorami śpiewaczemi. Znakomicie akompanjował dr. Edw. Steinberger. („*Wiek Nowy*" z 30/I 1936 Nr. 10396).

Z n a k o m i t a ś p i e w a c z k a i p i e ś n i a r k a, Stanisława Korwin-Szymanowska zapewniła sobie w historji muzyki polskiej miejsce poważne. Znaczenie swe i rozgłos zawdzięcza śpiewaczka nietylko znakomitym warunkom wokalnym, doskonałej szkole, czy też niezwykłej, wyjątkowej wprost muzykalności — ale przedewszystkiem i głównie, niecodziennej swej wysokiej kulturze muzycznej i idącej z nią w parze zawsze głęboko przemyślanej i odczutej interpretacji. Dzięki powyższym walorom, oraz osobistym zaletom, zdobyła sobie p. Szymanowska duże uznanie, nietylko u nas w kraju, ale też i w muzycznych centrach Europy. Recital znakomitej artystki był

2. Zabawy i rozrywki.

Już we wrześniu 1935 r. zaczęła Komisja Życia Towarzyskiego pracę nad organizacją sezonu zabawowego. Organizacja ta wymagała w ciągu sezonu dużej inwencji wobec kryzysu, a także konkurencji, którą powodowały liczne imprezy taneczne, urządzane przez komitety, zrzeszenia i towarzystwa. Tylko stworzenie z naszego klubu miłego i atrakcyjnego miejsca rozrywkowego mogło zapewnić dancingom Kasyna i Koła Lit.-Art. trwałe i niesłabnące powodzenie. Wprowadzono zatem szereg inowacyj, które odpowiadały wymogom chwili i zmieniającym się gustom publiczności.

Do Komitetu Pań, — który w ubiegłym roku administracyjnym przyczynił się tak walnie do przerwania zmierzchu zabaw kasynowych, a w którym niestety na początku sezonu pozostało tylko cztery osoby, — zaproszono w październiku liczne grono Pań, które dzielnie współpracowały z Komisją Życia Towarzyskiego nad realizacją jej zamierzeń.

W miejsce orkiestry pp. Machana i Krzemieńskiego, która nie dostosowała się do stawianych warunków, zaangażowano orkiestrę p. Kordika. P. Kordik zmienił zespół i przy nakładzie gorliwej pracy uczynił dużo, aby stanąć na wyżynie wymogów i dorównać innym, pierwszorzędnym orkiestrom jazzbandowym.

Sezon zabaw tanecznych 1935/36 zaczęto dancingiem w sobotę 12 października 1935. Pierwszy okres zabaw wypełniły sobotnie dancingi przedadwentowe, w liczbie 8-miu. Było na nich gwarno i wesoło. Nietylko Członkowie klubu i Ich Rodziny, ale sympatycy Kasyna i Koła Lit.-Art. z grona miejscowej inteligencji cywilnej i wojskowej, tłumnie zapełniali sale.

Największą frekwencją cieszyły się wieczory św. Katarzyny i św. Andrzeja w dniach 25/XI i 30/XI 1935 r. Ochocza zabawa

---

prawdziwą ucztą artystyczną, obfitował w pierwszorzędne wysoko wartościowe momenty odtwórcze — i długo pozostanie w pamięci słuchaczy nielicznych coprawda, ale za to wybranych. Słowa najgorętszego uznania kierujemy pod adresem dr. Steinbergera za jego naprawdę skończenie artystyczny akompanjament. („*Dziennik Polski*“ z 30/I Nr. 30).

Pisało się o niej tak wiele, a za każdym razem należałoby podnieść tę wyjątkową sztukę odtwórczą. („*Reduta — Tydzień Polski*“ z 2/II 1936 Nr. 5).

Wybitna pieśniarka czaruje zawsze finezją i kulturą interpretacji; każda pieśń-przeżyciem. Dr. Steinberger jest niezrównanym jako wnikliwy i wytrawny akompanjator. („*Express Wieczorny*“ z 30/I 1936 Nr. 1757).

i serdeczny nastrój przypominały w zupełności dawne dancingi kasynowe.

Wypada zaznaczyć, że imprezy nasze nie były obliczone na nadzwyczajne zyski. Komisji Życia Tow. zależało przedewszystkiem na tem, aby dać możność najszerszym kołom miejscowej inteligencji chrześcijańskiej, a w szczególności naszej młodzieży akademickiej towarzyskiego zogniskowania się w naszym klubie. Ceny wstępu dla Członków Klubu, młodzieży akademickiej i młodych oficerów zostały wydatnie obniżone. Gdyby nie olbrzymie podatki, jakie zarząd miasta pobierał za poszczególne imprezy, a które pochłaniały około 45% dochodu brutto, byłaby mogła Komisja Życia Towarzyskiego poszczycić się bardzo znacznym dochodem.

Drugi okres sezonu zabawowego, rozpoczęła „Tradycyjna Noc Sylwestrowa" w dniu 31/XII 1936 r. Elita naszych Gości zapełniła wszystkie sale klubowe. Kiedy gong oznajmił zmianę roku, zabrzmiały na sali fanfary, poczem Członkowie Komisji Życia Tow. z estrady złożyli rozbawionym rzeszom uczestników zabawy życzenia. Zabawę zakończył „biały mazur" o godzinie 8 rano.

Okres karnawałowy wypełniły niedzielne, popołudniowe dancingi, rozpoczynające się już o godz. 17. Bardzo trafną i szczęśliwą okazała się myśl urządzania popołudniowych zabaw niedzielnych. Znalazło to oddźwięk w szerokich rzeszach stałych bywalców kasynowych, tak że stały się one „gwoździem sezonu karnawałowego" we Lwowie i miejscem zbornem pierwszorzędnego towarzystwa, któremu przodowały Panie: wojewodzina Prażmowska, generałowa Fabrycy'owa z Córką, pułkownikowe Künstlerowa i Fydowa, prezesowa Łagunowa i wiele innych. Wspomniane dancingi rozpoczęły się w niedzielę 5 stycznia br. i odbywały się nieprzerwanie we wszystkie, nastepujące po sobie niedziele.

Urządzenia tradycyjnego balu kostjumowo-maskowego, który przez szereg lat stanowił atrakcję, zaniechano. Na decyzję tę złożyły się: ciężkie stosunki materjalne nie pozwalające wielu stałym uczestnikom zabaw na sprawienie kostjumu, chociażby najskromniejszego, i niechęć młodzieży do redut i maskarad. Zamiast maskarady, urządzono w dniu 1 lutego b. r. „Wesołą noc kasynową". Impreza ta udała się. Szereg niedzielnych, karnawałowych dancingów zakończyły „Wesołe ostatki", które zamknęły zarazem tegoroczny krótki karnawał. Frekwencja była wielka, a zabawa pierwszorządna. Z prawdziwą przykrością rozstawali się uczestnicy tej ostatniej zabawy z salami balowemi i klubowemi,

które dostarczyły im — jak brzmią relacje — tyle miłych, niezapomnianych wrażeń i uroczych wspomnień.

Nie możemy pozostawić bez wzmianki „Wieczoru św. Mikołaja“. Św. Mikołaj obdarzył w tym roku swojemi względami „Starsze Dzieci“. Niestety, tylko wybrani i to nie w zbyt wielkiej liczbie, stali się godnymi Jego łaski.

Opłatek dla Członków Klubu i Ich Rodzin, odbył się w dniu 28. XII. 1936 roku. Do wspólnego stołu wigilijnego zasiadło 50 osób. Wieczór ten przy dźwiękach kolend, odegranych przez kwartet salonowy p. Kordika odbył się w bardzo serdecznym nastroju. W czasie wieczerzy złożył życzenia dla Członków i Ich Rodzin wiceprezes S. Lehnert. Po wieczerzy tańczono do późna w noc.

Zabaw dla dzieci nie urządzano z uwagi na to, że szkoły urządzają u siebie tego rodzaju imprezy, a skutkiem tego frekwencja dzieci na naszych zabawach byłaby znikoma.

T. zw. „Zielony karnawał“, który miał się rozpocząć dancingiem w sobotę 18 kwietnia b. r., został odwołany.

Pod koniec wspomnieć należy, że dla Członków i Ich Rodzin odbywały się kursy tańców narodowych i nowoczesnych, pod art. kierownictwem WPani Rzeczyckiej-Waydowej, w których jednak w bieżącym sezonie, tylko szczupłe grono brało udział.

3. Czytelnia.

Czytelnia posiadała ogółem 82 pism, licząc egzemplarze podwójne i potrójne 88 pism, z tej liczby 64 pism krajowych i 24 zagranicznych. Z 64 pism krajowych abonowano 27 codziennych i 37 perjodycznych; z 24 pism zagranicznych było 6 codziennych i 18 perjodycznych.

Opatrzony numerami inwentarza Książnicy, znajdujący się stale w Czytelni zbiór podręczny encyklopedyj, słowników, dzieł zbiorowych, atlasów, roczników Dz. U. Rz. P. i przewodników, — przydatny często, a nieraz konieczny przy lekturze dzienników i czasopism, — zwiększono o 9 dzieł w 12 tomach. Oto ich wykaz:

14243 Świat i życie, (encyklopedja) tom trzeci, 1935.
14051 Wielka historja powszechna, tom trzeci, 1935.
14142 Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, 1935, 2 tomy.
14412 Rocznik polityczny i gospodarczy r. 1935.
13066 Wielka literatura powszechna, tom czwarty i szósty, 1935.
14244 Polska encyklopedja szlachecka, tom pierwszy i drugi, 1935.

14414 Polski słownik biograficzny tom I-szy 1935. Wydawnictwo Polskiej Akademji Umiejętności.
14664 Szematyzm Królestwa Galicji i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem na r. 1913, (dar).
14413 Romer E. dr. prof. Powszechny Atlas Geograficzny, 1935.

Poniżej podany wykaz dzienników i czasopism oraz wykaz czasopism według dziedzin, świadczy o tem, że Czytelnia — mimo zaprzestania prenumeraty niektórych mniej poczytnych pism — była bogato zaopatrzona. Czytelnicy mogli zatem wszechstronnie informować się o wypadkach politycznych, stosunkach społecznych, gospodarczych i finansowych, zjawiskach kulturalnych i ciekawych zdarzeniach w kraju i zagranicą. Przy doborze pism miał Zarząd na uwadze szeroką skalę zainteresowań Członków.

Przyznany kredyt pozwolił Zarządowi na abonowanie tylko czołowych dzienników i czasopism zagranicznych.

Wykaz pism:

A) **Pisma wychodzące w kraju (64).**

a) **codzienne** (27)

we Lwowie:

1 Chwila
2 Dziennik Polski (2 egz.)
3 Il. Express Wieczorny (2 egz.)[1]
4 Gazeta Lwowska
5 Gazeta Poranna (2 egz.)[2]
6 Kurjer Lwowski[3]
7 Wiek Nowy (2 egz.)

w Warszawie:

1 ABC—Nowiny
2 Gazeta Polska
3 Kurjer Poranny
4 Kurjer Warszawski
5 Monitor Polski
6 Polska Zbrojna
7 Robotnik
8 Warszawski Dziennik Narod.

w Krakowie:

1 Czas
2 Głos Narodu
3 Il. Kurjer Codzienny (3 egz.)

w **Gdańsku:** Gazeta Gdańska, w **Poznaniu:** Kurjer Poznański, w **Katowicach:** Polonia.

---

[1]) egz. 2-gi od 1 marca 1936 r.
[2]) do 31 maja 1935 r.
[3]) do 31 grudnia 1935 r.

b) **perjodyczne (37)**

we Lwowie:

1 Gregoriana
2 Lwowskie Wiadomości Paraf.
3 Miasta Polskie [2])
4 Łowiec
5 Polska Niepodległa
6 Przegląd Film., Teatr. i Radj.
7 Reduta — Tydzień Polski
8 Straż Polska [1])
9 Świat i Życie [7])

w Warszawie:

1 Antena
2 Arkady [3])
3 Dziennik Ustaw Rz. P.
4 Front Zachodni
5 Morze
6 Mucha
7 Myśl Narodowa
8 Naokoło Świata
9 Polska Encyklop. Szlach. [7])
10 Prosto z Mostu [4])
11 Przegląd Sportowy [1])
12 Przewodnik Gospodarski
13 Ruch Literacki
14 Skamander [5])
15 Świat
16 Tygodnik Illustrowany
17 Wiadomości Literackie
18 Wielka Geografja Powsz. [7])
19 Wielka Historja Powsz. [7])
20 Wielka Literatura Powsz. [7])

w Krakowie:

1 Język Polski
2 Na Szerokim Świecie
3 Piast
4 Poradnik Językowy
5 Przegląd Współczesny
6 Światowid
7 Wróble na Dachu

w **Poznaniu**: Tęcza.

B) **Pisma wychodzące zagranicą (24)**

a) **codzienne (6):**

w **języku francuskim: (2)** w Paryżu: 1 Echo de Paris [1]), 2 Journal des Débats [6]).

w **języku niemieckim: (3)** w Berlinie: Völkischer Beobachter, w Pradze: Prager Presse, w Wiedniu: Neue Freie Presse,

w **języku włoskim: (1)** w Rzymie: La Tribuna

---

[1]) do 30 czerwca 1935 r.
[2]) do 31 grudnia 1935 r.
[3]) od 1 maja 1935 r.
[4]) od 1 lutego 1936 r.
[5]) od 1 kwietnia do 30 września 1935 r.
[6]) od 1 listopada 1935 r.
[7]) *po oprawie stale w Czytelni.*

b) **perjodyczne (18)**

w **języku angielskim: (2)** w Londynie: 1 The Studio, 2 The Weekly Times,

w **języku francuskim: (7)** w Paryżu: 1 L'Art et Décoration, 2 Le Jardin des Modes, 3 L'Illustration, 4 Je sais tout, 5 Les Nouvelles Littéraires, 6 La Petite Illustration, 7 Le Rire,[1])

w **języku niemieckim: (8)** w Berlinie: 1 Die Dame[1]), 2 Der Deutsche Rundfunk[3]) (dar), 3 Die Welt am Sonntag (tygod. dodatek do Prager Presse), 4 Wild und Hund[3])
we Wiedniu: (4) 1 Die Bühne 2 Das Interessante Blatt, 3 Radio-Amateur[1]), 4 Tonfilm-Theater-Tanz,

w **języku włoskim: (1)** w Medjolanie: Illustrazione Italiana.

Czasopisma (za wyjątkiem politycznych pism codziennych) według dziedzin, które zastępują:

1 **Geografja (1)**: Wielka Geografja Powszechna[4]).
2 **Gospodarstwo i rolnictwo (1)**: Przewodnik Gospodarski.
3 **Historja (1)**: Wielka Historja Powszechna[4]).
4 **Heraldyka**: Polska Encyklopedja Szlachecka),
5 **Językoznawstwo (2)**: Język Polski, Poradnik Językowy.
6 **Krajoznawstwo (1)**: Miasta Polskie[2]).
7 **Łowiectwo (2)**: krajowe: Łowiec; zagraniczne: Wild und Hund[3]).
8 **Pisma humorystyczne (3)** krajowe: Mucha, Wróble na Dachu; zagraniczne: Le Rire.[1])
9 **Pisma ilustrowane (12)** krajowe: Na Szerokim Świecie, Naokoło Świata, Świat, Światowid, Tęcza, Tygodnik Illustrowany; zagraniczne: The Weekly Times; — L'Illustration; — Die Bühne, Das Interessante Blatt, Die Welt am Sonntag; — Illustrazione Italiana.
10 **Pisma o treści religijnej (2)**: Gregoriana (orm.), Lwowskie Wiadomości Parafjalne.
11 **Pisma popularyzujące wiedzę (2)**: krajowe: Świat i Życie)[4]; zagraniczne: Je sais tout.

---

[1]) do 31 czerwca 1935 r.
[2]) do 31 grudnia 1935 r.
[3]) od 1 stycznia 1936 r.
[4]) *po oprawie stale w Czytelni.*

12 **Piśmiennictwo i literatura** (7) krajowe: Prosto z Mostu[3]), Ruch Literacki, Skamander[4]), Wiadomości Literackie, Wielka Literatura Powszechna[5]); zagraniczne: Les Nouvelles Littéraires, La Petite Illustration.

13 **Prawo** (1): Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

14 **Publicystyka naukowa i polityka** (7) Front Zachodni, Myśl Narodowa, Piast, Polska Niepodległa, Przegląd Współczesny, Reduta-Tydzień Polski, Straż Polska[1]).

15 **Radjofonja** (4) krajowe: Antena, Przegląd Radjowy, Teatralny i Filmowy; zagraniczne: Der Deutsche Rundfunk[2]) (dar), Radio Amateur[1]).

16 **Sport i gry** (1) Przegląd Sportowy.

17 **Sztuka** (4) krajowe: Arkady; zagraniczne: L'Art et Décoration; — Tonfilm-Theater-Tanz; — The Studio.

18 **Wojskowość** (1): Polska Zbrojna (dziennik).

19 **Żegluga** (1): Morze.

20 **Żurnale** (2): Le Jardin des Modes, Die Dame[1]).

Roczniki czasopism — jak w latach ubiegłych — oprawiono i wcielono do Książnicy, aby umożliwić korzystanie z nich Członkom i ich Rodzinom, nieodwiedzającym Czytelni. Oto ich wykaz:

a) polskie: Antena, Arkady, Język Polski, Łowiec, Morze, Mucha, Na Szerokim Świecie, Naokoło Świata, Nowa Książka, Poradnik Językowy, Przegląd Filmowy, Teatralny i Radjowy, Przegląd Współczesny, Ruch Literacki, Skamander, Świat, Tęcza, Tygodnik Illustrowany, Wiadomości Literackie, Wróble na Dachu.

b) obce: The Studio; — L'Art et Décoration, L'Illustration, Le Jardin des Modes, Je sais tout, La Petite Illustration, Le Rire; Die Bühne, Das Interessante Blatt, Radio-Amateur, Tonfilm-Theater-Tanz, Die Welt am Sonntag; — Illustrazione Italiana.

4. Książnica.

W roku sprawozdawczym korzystało z Książnicy — tak jak w roku ubiegłym — 80% ogółu Członków.

Dzienna ilość wypożyczających książki utrzymuje się na tym samym poziomie, osiągając w niektórych dniach maximum 103 osób.

---

1) do 30 czerwca 1935 r.
2) od 1 stycznia 1935 r.
3) od 1 lutego 1936 r.
4) od 1 kwietnia do 30 września 1935 r.
5) *po oprawie stale w Czytelni.*

Zwiększyła się znacznie ilość Członków wypożyczających książki osobiście.

Książnica posiadała w dniu 31-go marca 1936 r. dziale I-szym, zawierającym beletrystykę, dzieła naukowe i popularne oraz książki dla młodzieży, w językach polskim, angielskim, francuskim, niemieckim i włoskim 14.772 dzieł w 16.720 tomach, tudzież 225 dzieł w dziale II-gim, zawierającym utwory muzyczne, libretta i podręczniki muzyczne. Dzieł w języku polskim posiadała Książnica w tymże dniu 11.960 w 13.528 tomach, dzieł w językach obcych zaś 2.812 w 3.192 tomach.

W roku administracyjnym 1935/36 wzrósł księgozbiór w dziale I-szym o 486 dzieł, a o 539 tomów. Z tej liczby przypada na książki w języku polskim 389 dzieł w 429 tomach, w innych językach zaś 97 dzieł w 110 tomach. W dziale II-gim przybyło 21 dzieł.

W styczniu 1936 r. wydał Zarząd nakładem Książnicy, dla ułatwienia wypożyczającym w orjentowaniu się i korzystaniu z księgozbioru, katalog dodatkowy Nr. 9 w objętości 15 stron dwuszpaltowego druku, zawierający książki wcielone od 1 marca 1935 do 31 stycznia 1936. (Katalog główny wydano w r. 1930, katalogi dodatkowe: Nr. 1 w lipcu 1931, Nr. 2 w grudniu 1931, Nr. 3 we wrześniu 1932, Nr. 4 w kwietniu 1933, Nr. 5 w listopadzie 1933, Nr. 6 w marcu 1934, Nr. 7 w październiku 1934 i nr. 8 w lutym 1935).

Do ponownej oprawy oddano 95 książek. Ilość ta stanowi 0·58% ogólnej ilości tomów znajdujących się w Bibljotece.

Skontrum całego księgozbioru przeprowadzono dwukrotnie.

Stan zachowania książek — jak to stwierdzono w czasie skontrum — jest naogół zadowalający.

Wprowadzenie w ubiegłym roku księgi zamówień na poczytne dzieła, celem zachowania ścisłej kolejności przy ich wypożyczaniu okazało się się zarządzeniem bardzo celowem. Obecnie zarządzono składanie książek zamówionych do osobnej szafy dla łatwiejszej orjentacji i kontroli.

Książnica otrzymała w roku sprawozdawczym (do dnia 31 marca 1936) w darze 114 dzieł z działu I-go i 6 dzieł z działu II-go, a to od pp.: prof. dr. L. Caro 1, S. Lehnerta 70 i 4 działu II-go, Fr. Leurmana 10, dr. B. Majewskiego 1 i 2 działu II-go, J. Reinera 27 oraz J. Romanowskiego 5. Za dary te składa Wydział P. T. Ofiarodawcom podziękowanie.

Największą poczytnością cieszyły się w okresie sprawo-

zdawczym następujące utwory polskich autorów: M. Dąbrowskiej: „Noce i dnie", W. J. Grabskiego: „Bracia" i „Kłamstwo", Z. Kossak-Szczuckiej: „Krzyżowcy", E. Kuncewiczowej: „Cudzoziemka", J. Kurka: „Grypa szaleje w Naprawie", E. Zegadłowicza: „Zmory", Z. Nałkowskiej: „Granica", T. D. Mostowicza: „Trzecia płeć", Złota maska" i „Wysokie progi", P. Gojawiczyńskiej: „Dziewczęta z Nowolipek", J. Wittlina: „Sól ziemi", — S. Składkowskiego: „Strzępy meldunków"; obcych: Jo van Ammers-Küller: „Kobiety z rodu Coornveltów", N. Petersena: „Ulica Sandalników", A. Tołstoja: „Piotr I", M. Jelusicha: „Juljusz Cezar", — P. de Kruifa: „Łowcy mikrobów", Van de Velde'a: „Małżeństwo doskonałe".

Pozatem najchętniej czytano autorów polskich: I. Krzywicką, H. Boguszewską, A. Marczyńskiego, J. Bieniasza, Z. Nowakowskiego, J. Wiktora, G. Morcinka i T. Boy'a - Żeleńskiego. Z obcych byli czytani: St. Zweig, M. Ostenso, Vicki Baum, J. Bojer, A. Huxley, P. S. Buck, A. Wodehouse, J. O. Curwood, Z. Grey, J. Locke, J. Courths-Mahler, E. M. Dell, E. Glyn.

Wielką ilość czytelników miały — jak i w ubiegłych latach — powieści podróżnicze, senzacyjne, feljetonowe i detektywne. Nabywano wszystkie niemal wartościowe nowości polskie i obce, z mniej wartościowszych te, które cieszyły się dużą poczytnością.

Zarząd dokładał starań, aby utrzymać Książnicę na należytym poziomie[1]).

---

[1]) Zarząd otrzymał pismo z dnia 30/XI 1935 (Nr. 175 Bibl. 35/36) „Do celów bibljografji bibljotekarstwa polskiego, wydawanej przez Związek Bibljotekarzy Polskich... pozwolę sobie prosić o dokładne dane bibljograficzne dotyczące dodatków do katologu Książnicy Kasyna... może wyszły późniejsze (po 7-mym)... Książnica Kasyna stoi na tak wysokim poziomie kulturalnym, że powinna znaleźć uwzględnienie w rejestracji oficjalnej bibljotek polskich...

5. Pamięci Zmarłych.

Opuścili nas na zawsze Członkowie naszego Towarzystwa.

Biederman Juljusz	Jougan Alfred
Bostel Ferdynand	Kamieński Franciszek
Dr Ciesielski Kazimierz	Machnowski Bronisław
Czauderna Karol	Inż. Maliszewski Stanisław
Freund Władysław	Misiągiewicz Roman
Gądziński Karol	Puchyr Jan
Grabowski Władysław	Świerczyński Edmund
Harasimowicz Marceli	Woycicki Czesław
Inż. Hornung Józef	

Cześć Ich pamięci! Spokój Ich duszom!

Członkowie Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego we Lwowie.

CZŁONKOWIE HONOROWI:

Dr Głąbiński Stanisław
Dr Orski Włodzimierz
Paderewski Ignacy Jan
Dr Romer Eugenjusz

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI:

Andraszek Jan
Antoniewicz Jan
Arciszewski Władysław
Dr Argasiński Karol
Arnicki Jan
Augustak Jan

Dr **B**abel Franciszek
Babel Karol
Baczyński Ludwik
Hr. Badeni Stanisław
Dr Bańkowski Jan
Baranowski Mieczysław
Baron Alfons
Dr Bartel Eugenjusz
Bartosiński Jan
Dr Barwiński Eugenjusz
Bastgen Bruno
Baszczak Paweł
Inż. Baum Jan Adam
Dr Beynarowicz Michał
Będaszewski Tadeusz
Bialikiewicz Józef
Bielski Wiktor
Inż. Bierówka Roman
Dr Bigo Tadeusz
Bilinkiewicz Roman
Bilinkiewicz Seweryn
Inż. Bisanz Ernest
Bischof Artur
Blaha Alfred
Blumicz Józef
Inż. Błażyński Stefan
Dr Bobowski Stefan
Dr Bocheński Kazimierz
Inż. Bogdanowicz Aleksander
Inż. Bohosiewicz Andrzej
Bohosiewicz Jakób
Bojarski Władysław
Borth Franciszek
Borth Rudolf
Dr Boziewicz Marjan
Inż. Bratro Emil
Brezany Zdzisław
Dr Brzeski Józef
Inż. Brzostowski Witold
Inż. Buchowiecki Leonard
Inż. Budzyński Wiktor
Bujak Jan
Dr Burczczyński Marjan
Buszek Władysław
Mgr. Butymowicz Starza Adam
Dr Batycki Eugenjusz

Dr **C**aro Leopold
Chlamtacz Jan
Chmielewski Kazimierz
Chodorowski Kazimierz
Inż. Chylewski Witold
Chyliński Konstanty
Ks. dr Ciemniewski Jan
Cieński Adolf
Czajkowski Adolf
Dr Czamarski Jan Adam
Dr Czemeryński Stanisław
Czerny Bronisław
Dr Czerny Karol
Dr Czołowski Aleksander
Czopko Wiktor
Czownicki Wojciech
Czyżewski Władysław

Ćwikliński Seweryn

Dąbrowski Stanisław
Dr Daum Ludwik
Dr Dębski Jan
Dr Dembowski Ignacy
Dianni August
Inż. Dissel Franciszek
Dniestrzański Józef
Dr Dobiecki Stanisław

Dobrowolski Edwin
Dr Dobrzański Antoni
Dobrzański Piotr
Dropiowski Mieczysław
Drzażdżyński Lucjan
Dulemba Hilary
Inż. Dunin Roman
Dunka de Sajo Leon
Dyduszyński Tadeusz
Dyszkiewicz Tadeusz
Dr Dworzak Ludwik
Dziurzyński Feliks

Eustachiewicz August

Fedorowicz Włodzimierz
Fida Adolf
Dr Franke Jan
Frenkel Jan
Dr Fried Jan Celestyn
Friedrich Seweryn
Friedrich Juljusz
Inż. Früauff Ludwik
Frydman Karol

Dr Gaberle Eustachy
Galeński Stanisław
Garlicki Stefan
Gawecki Władysław
Gawroński Wilhelm
Georgeon Józef
Geppert Gustaw
Gergowicz Kazimierz
Dr Gergowicz Stefan
Inż. Gerstinger Karol
Gerstmann Tadeusz
Getter Leon
Geyer Wiktor
Gidlewski Józef
Giela Leon
Glatty Konrad
Głaczyński Tadeusz
Dr Gołogórski Eugenjusz
Gonet Tadeusz
Dr Gostkowski Kazimierz
Dr Gottfried Jan
Dr Gottlieb Wojciech
Grabowski Władysław
Greger Józef
Greger Kazimierz
Dr Groyecki Stanisław
Grzymalski Stanisław
Inż. Grzymalski Wiesław
Guzecki Michał

Haczewski Stefan
Dr Hahn Zygmunt
Haninczak Włodzimierz
Hanisch Bronisław
Harlender Adam
Hartlieb Henryk
Dr Hauser Tadeusz

Inż. Hauswald Edwin
Hawel Juljan
Hemerling Kazimierz
Herman Eugenjusz
Hofmann Władysław
Höflinger Tadeusz
Dr Hołobut Wiesław
Dr Hornung Karol
Dr Hoszowski Władysław
Huber Rudolf
Inż. Hubicki Stanisław
Inż. Hügel Bronisław

Izierski Ludwik

Inż. Jakubowski Władysław
Dr Janiszewski Tadeusz
Dr Januszewski Kazimierz
Dr Jarosz Roman
Jasiewicz Szczęsny
Jasiński Marjan
Dr. Jaworski Kazimierz
Jelewski Kazimierz
Jełowicki Szczęsny
Jaroszyński Stefan

Kaczorowski Adam
Dr Kaliński Marjan
Kalito Wiktor
Inż. Kamieński Edmund
Inż. Karasiński Leopold
Karchesy Adam
Karczewski Witold
Kasparek Jan
Dr Kasprzycki Tadeusz
Dr Kauczyński Klemens
Dr Kielanowski Bolesław
Kiełb Zygmunt
Kiernig Franciszek
Kimlowski Józef
Kiszmiszjan Józef
Knapp Alfred
Kochanowski Cyryl
Kokurewicz Stefan
Inż. Kolbuszowski Michał
Kolmer Walerjan
Dr Köller Hieronim
Komar Edmund
Komar Roman
Korecki Emil
Korecki Witold
Kosiuliński Jan
Kostrzewski Edward
Inż. Kotrba Karol
Inż. Kozak Władysław
Kozłowski Józef
Krajewski Michał
Krassowski Stanisław
Kratochwila Roman
Kraus Stanisław
Krawczyk Mieczysław
Krawczyński Aleksander

Kremer Zygmunt
Kruczkowski Sylwester
Krug Emil
Krzyszkowski Włodzimierz
Krzysztofowicz Bogdan
Krzysztofowicz Tadeusz
Krzyżanowski Czesław
Krzyżanowski Marjan
Kuczyński Michał
Dr Kudelka Tadeusz
Dr Kulczycki Aleksander
Dr Kulczycki Zygmunt
Kuliczkowski Seweryn
Dr Kulikowski Wiktor
Dr Kuryłowicz Stefan
Mgr. Kuziński Stanisław
Kuziński Władysław
Dr Kwaśniewski Bolesław
Kwiatkowski Emil
Kwiatkowski Wacław
Dr Kwieciński Karol
Dr Kwietniewski Kazimierz
Kwintowski Ludwik

Nowotny **L**achowicki Adam
Laidler Kazimierz
Langner Eerdynand
Dr Lapierre Jan
Laskownicki Bronisław
Lehnert Seweryn
Lekczyński Adam
Lenczowski Stanisław
Dr Leszczyński Roman
Lettner Gustaw
Leurman Franciszek
Lewartowski Henryk
Dr Lewicki Adam
Lewicki Marjan
Dr Liebhart Stanisław
Inż. Limberger Władysław
Linde Mieczysław
Lipanowicz Stanisław

Inż. **Ł**ańcucki Ignacy
Dr Łaz Kazimierz
Łączyński Gustaw
Łobaczewski Wawrzyniec
Dr Łomnicki Maksymiljan
Inż. Łoziński Tadeusz
Łukasiewicz Klemens
Łukasiewicz Walerjan
Łyczkowski Sylwester

Maciejowski Marjan
Dr Madejewski Walerjan
Madura Kazimierz
Dr Majewski Bronisław
Dr Majewski Leszek
Inż. Makarewicz Józef
Malarski Feliks
Malicki Mieczysław
Malinowski Florjan
Dr Malsburg Karol
Dr Marciak Stanisław
Inż. Marcinkiewicz Adam
Marcinkiewicz Kazimierz
Marcinkiewicz Roman
Marcinkiewicz Stanisław
Inż. Marcinkiewicz Tadeusz
Markiewicz Stanisław
Inż. Marynowski Zygmunt
Matkowski Jan
Mazanowski Aleksander
Mehlem Erwin
Melchert Kazimierz
Messuta Henryk
Dr Mglej Stanisław
Mierka Bronisław
Inż. Mieszkowski Władysław
Mięsowicz Józef
Mięsowicz Władysław
Mikuszewski Jan
Dr. Miłkowski Ludwik
Inż. Minkiewicz Witold
Misiński Marian
Misky Eugenjusz
Misztalski Zygmunt
Inż. Mokrzycki Antoni
Monné Ludwik
Dr. Morwitz Zygmunt
Moszoro Dominik
Dr Moszyński Tadeusz
Inż. Mucha Oskar
Munk Tadeusz

Nawrocki Tadeusz
Inż. Nechay Ernest
Inż. Niedzielski Stanisław
Niemczynowski Stefan
Nowacki Michał
Nowakowski Jan Tadeusz
Nowiński Roman
Nycz Paweł

Dr **O**bmiński Ksawery
Olbrycht Tadeusz
Olsz Modest
Opolski Stefan
Orobkiewicz Władysław
Mgr. Orzechowski Zbigniew
Osiczko Kazimierz
Dr Inż. Osiński Marjan
Ostrowski Leon
Ostrowski Ludomir
Dr Ostrowski Tadeusz
Inż. Ostrowski Władysław
Dr Osuchowski Marjan
Dr Osuchowski Wacław
Dr Owiński Jakób

Pakosz Antoni
Pakosz Marjan
Papużyński Stanisław

Pasławski Roman
Pauli Władysław
Pawluk Mieczysław
Dr Piechowski Franciszek
Pieniążek Karol
Pilat Franciszek
Pilecki Zdzisław
Mgr. Pirogowski Eugenjusz
Pirożyński Jan
Dr Pisarik Tadeusz
Pisarski Jan
Pisuliński Antoni
Inż. Piwoński Emil
Dr Plechawski Marjan
Mgr. Płaneta Jan
Inż. Podsoński Franciszek
Dr Pokorny Bruno
Dr Polak Tadeusz
Inż. Polt Rudolf
Popiel Czesław
Porayski Antoni
Posochowski Stanisław
Inż. Postępski Edmund
Postępski Stanisław
Poten Gwido
Powidzki Kazimierz
Powroźnicki Aleksander
Poźniak Alfred
Poźniak Zygmunt
Prek Borek Lucjan
Protassewicz Kazimierz
Inż. Przetocki Kazimierz
Przybysławski Wincenty
Dr. Przyjemski Adam

Radomski Michał
Rebczyński Aleksander
Reck Włodzimierz
Reichel Bronisław
Reiner Juljusz
Reiss Zygmunt
Rejmański Zygmunt
Dr Rencki Roman
Ricci Adam
Riedl Edmund
Riedl Roman
Inż. Rogowski Roman
Romański Józef
Rossowski Zygmunt
Rotter Leopold
Dr Rottersman Józef
Rozwadowski Antoni
Inż. Rubczyński Władysław
Mgr. Rubiński Marjan
Rusocki Zygmunt
Ruxer Stanisław
Ruziczka Henryk
Dr Rużycki Juljan
Rypniewski Wacław

Sadyk Bej Mahommed
Salicki Jakób
Dr Sander Alfred
Sanojca Władysław
Sawicki Karol
Dr Schätzel Stanisław
Schimak Juljusz Tadeusz
Schirmer Edward
Dr Schramm Franciszek
Inż. Schramm Zygmunt
Schultis Antoni
Dr Schwarz Hugo
Dr Seifert Teofil
Dr Serbeński Walerjan
Dr Seyfarth Ludwik
Dr Siciński Jerzy
Sikora Emil
Skarbiński Edmund
Dr Skorkowski Edward
Dr Skracha Stanisław
Słomski Czesław
Słonecki Edmund
Dr Słoniwski Wiktor
Smolka Kazimierz
Smutny Jan Wacław
Sobota Antoni
Sokal Kazimierz
Inż. Solecki Tadeusz
Spiess Rudolf
Inż. Spira Stefan
Dr Srokowski Adam
Stachelski Stanisław
Starkiewicz Antoni
Dr Stefko Kamil
Dr Stenzel Edward
Stobiecki Józef
Strzelecki Włodzimierz
Sulimirski Tadeusz
Sulimirski Wit
Dr Szajna Władysław
Dr Szczeniowski Szczepan
Szefer Marjan
Dr Szeliga Mieczysław
Szlemiński Józef
Dr Szumowski Kazimierz
Ks. dr Szydelski Stefan
Szymała Zygmunt
Szymonowicz Kalikst
Dr Szymonowicz Stanisław

Ślezanowski Witold
Śmiglewski Witold
Dr Świtalski Mieczysław

Tarnawski Wiktor
Terlikowski Kazimierz
Dr Tesznar Leopold
Thürhaus Maksymiljan
Dr Tomasik Seweryn
Inż. Tomaszewski Tadeusz
Topolnicki Władysław
Towarnicki Leon
Dr Trojan Stanisław
Dr Trzos Bolesław

Tucki Czesław
Dr Tucki Włodzimierz
Tyczyński Andrzej
Dr Typrowicz Wawrzyniec
Tyszkowski Zygmunt

Dr Uhma Stefan
Inż. Ulmer Adam
Urban Leon
Uwiera Antoni

Vincenz Jan
Völpel Roman

Walter Karol
Mgr. Wayda Zbigniew
Inż. Waydowski Bronisław
Dr Węgrzynowski Lesław
Dr inż. Weigel Kasper
Weinert Henryk
Inż. Welczer Bronisław
Dr Wereszczyński Antoni
Dr Weryński Jan
Dr Weyberg Zygmunt
Wiczyński Walery
Wierzbiański Aleksander
Wierzchowski Michał
Wilczek Ludwik
Dr Wilecki Otto Kazimierz
Inż. Willmouth Mieczysław
Wojakowski Franciszek
Mgr. Wolański Stanisław
Woleński Bolesław
Dr Wołosecki Kazimierz
Inż. Wołoszyński Konrad
Wowkonowicz Michał
Inż. Wróbel Tadeusz
Wróblewski Józef
Dr Wrześniowski Janusz
Wrześniowski Tadeusz
Wurst Stanisław
Wyhowski Stanisław
Wysocki Marjan
Inż. Wysocki Włodzimierz
Dr Wysoczański Bronisław
Dr Wysoczański Kazimierz
Dr Theissberg Wyszyński Otto
Inż. Wendeker Kamil

Younga Jerzy

Zacharjasiewicz Karol
Dr Zając Feliks
Zajączkowski Liberat
Dr Żakrejs Franciszek
Dr Zaleski Eugenjusz
Zan Tomasz
Zarzycki Marjan
Inż. Zarzycki Rodjon
Zawistowski Jan
Ziarkiewicz Wincenty
Zgóralski Józef
Dr Zgórski Alfred
Dr Zgórski Kazimierz
Dr Zieliński Kazimierz
Inż. Zielski Eljasz
Ziemnowicz Stanisław
Zubrzycki Stanisław

Żegiestowski Włodzimierz
Żmudziński Franciszek
Żychliński Franciszek

ZAMKNIĘCIA RACHUNKOWE

za czas od 1 kwietnia 1934 do 31 marca 1935

i PRELIMINARZ

na rok administracyjny 1935—1936 (od 1/4 1935—31/3 1936)

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE
według rubryk za czas od 1 kwietnia 1934 do 31 marca 1935.

RUBRYKA	Przychody zł.	Przychody gr.	Rozchody zł.	Rozchody gr.
Wkładki	24.794	—		
Rozrywki i gry towarzyskie	17.186	70	2.305	01
Czasopisma	302	70	4.276	26
Bibljoteka	35	—	4.069	42
Imprezy własne	17.423	11	11.462	74
Zwrot kosztów imprez obcych	8.040	—	50	—
Światło	319	—	8.441	64
Opał			4.031	26
Inwestycje			1.238	20
Konserwacja gmachu			100	—
Utrzymanie porządku			5.578	42
Koszty administracji			5.981	68
Asekuracje			670	55
Płace i wynagrodzenia			13.543	50
Prowizja inkasenta			1.487	64
Podatki	351	83	2.947	05
Loże teatralne i fotele	6.036	50	7.350	—
Zaliczki na płacę	295	—	390	—
Różne dochody i wydatki	414	72	929	28
Dary i datki na cele dobroczynne			235	70
Procenty od lokat	17	82		
Fundusz budowy gmachu	34.299	78	33.575	92
Wpływ z wkładek na „Fundusz odbudowy gmachu“	5.963	—		
Raty pożyczki hipotecznej			7.227	02
Procenty od pożyczek			400	—
Początkowy zapas kasowy z dnia 1/4 1934	1.083	62		
Pozostałość kasowa na dzień 31/3 1935			271	49
Razem	116.562	78	116.562	78

Zamknięcie rachunków kasy podręcznej Książnicy
za czas od 1/4 1934 do 31/3 1935.

	Przychody:	Wydatki:
Rewersy	752·73 zł.	245·— zł.
Katalogi dodatkowe: Nr. 1 do 8.	181·80 „	317·50 „
Wydatki administracyjne	66·— „	277·58 „
Dopisane odsetki	6·55 „	
Razem	1007·05 zł.	840·08 zł.
Początkowy zapas kasowy z 1/4 1934 w gotówce	50·33 „	
Pozostałość kasowa na dzień 31/3 1935		217·33 „
Razem	1057·41 zł.	1057·41 zł.

Skarbnik:
Inż. Bronisław Welczer

Komisja Rewizyjna sprawdziła zamknięcie rachunków za r. 1934/35 i znalazła wszystkie rachunki w należytym porządku

Lwów, dnia 15 maja 1935.

Dr Stefan Bobowski *Dr Marjan Boziewicz* *Stefan Haczewski* *Wacław Kwiatkowski*

PRELIMINARZ PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

na rok administracyjny 1935—1936 (od 1/4 1935 do 31/3 1936).

PRZYCHODY:

Wkładki	24.000 zł.
Wkładki na raty hipoteczne	6.000 „
Rozrywki i gry towarzyskie	17.000 „
Imprezy własne	3.000 „
Zwrot kosztów imprez obcych	6.000 „
Razem	56.000 zł.

ROZCHODY:

Rozrywki i gry towarzyskie	2.000 zł.
Czasopisma	3.000 „
Bibljoteka	3.000 „
Raty hipoteczne	7.500 „
Światło	8.000 „
Opał	4.000 „
Asekuracja	600 „
Konserwacja gmachu	500 „
Utrzymanie porządku	3.000 „
Koszty administracji	5.000 „
Płace	13.400 „
Prowizja inkasenta	1.500 „
Podatki	3.000 „
Loże i fotele w teatrze	1.000 „
Różne wydatki	500 „
Razem	56.000 zł.

Skarbnik:
Inż. Bronisław Welczer

Komisja Rewizyjna sprawdziła preliminarz na r. 1935/6 i uznała wszystkie preliminowane pozycje jako zupełnie uzasadnione.

Lwów, dnia 15. maja 1935.

Komisja Rewizyjna:

Dr Stefan Bobowski *Dr Marjan Boziewicz*
Stefan Haczewski *Wacław Kwiatkowski*

